

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118570864/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Venlighed mod os begge gjorde hende godt; den antog overfor hende Charakteren af den omsorgsfulde Deftagelse, hvormed man opmuntrer en Reconvalescent til atter at nyde Livet; mig irriterede dette næsten en Smule; men hun syntes kun at føle en vis Hygge derved.

Og vi så den store Strøm med sin ejendommelige Færdsel glide forbi os, som man i lykkelige Tider lader Livet glide forbi, uden at haabe, at det skal føre En videre eller bringe En Noget.

Den afgav ogsaa Stof for vore Samtaler. Hun fortalte mig om Flaadeførernes Liv, især oppe i Bjærgfloderne, hvor deres Dagværk er en uafbrudt Kamp med Strømhvirvlerne, som end ikke levner dem Tid til at spise, før de gaa i Land om Aftenen. Til Gengæld maatte jeg, saa godt jeg kunde, give hende et Billede af de store Skibe, af den travle Færdsel i en Havnestad eller det stille Liv i Fiskerlejerne ved Stranden. Stenbruddene, der til begge Sider spejlede sig i Floden og sendte deres Blokke i Skibsladninger ned ad den, fik os til at tale om, hvad Sandstensbyen Dresden skylder det lille Stenland. Det var mig paafaldende, at i dens Pragt-Bygninger syntes de tilhugne Sten at

stilisere medfødte Former fra deres vilde Klippe-Liv, saa at Rococobyen passede til Sandstenslandet, som den græske Architektur til de ædle gavlformede Marmorbjerge, og som Ægyptens Tempelkolosser til Landets uhyre Sletter og tunge Bjærgmasser. Saa-danne Betragtninger vare naturligvis nye for hende, ligesom hendes Kundskaber i Architektur vare meget primitive, medens jeg altid særlig havde følt mig tiltrukket af denne Kunst, som jeg vel ogsaa havde viet mig til, hvis Forholdene havde tilladt mig det.